॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो भीष्मो विरराम महाबलः। व्याजहारोत्तरं तत्र सहदेवोऽर्थवद्वचः।
केशवं केशिहन्तारमप्रमेयपराक्रमं। पूज्यमानं मया यो वः कृष्णं न सहते नृपः।
सर्व्वेषां बलिनां मूर्द्ध्नि मयेदं निहितं पदं। एवमुक्ते मया सम्यगुत्तरं प्रब्रवीतु सः।
मतिमन्तश्च ये केचिदाचार्य्यं पितरं गुरुं। अर्च्यमर्चितमर्घ्यार्हमनुजानन्तु ते नृपाः।
ततो न व्याजहारैषां कश्चिद्बुद्धिमतां सतां। मानिनां बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे। १४०५
ततोऽपतत्पुष्पवृष्टिः सहदेवस्य मूर्द्धनि। अदृश्यरूपा वाचश्चाप्यब्रुवन् साधुसाध्विति।
सर्व्वसंशयनिर्म्मोक्ता नारदः सर्व्वलोकवित्। उवाचाखिल भूतानां मध्ये स्पष्टतरं वचः।
कृष्णं कमलपत्राक्षं नार्चयिष्यन्ति ये नराः। जीवन्मृतास्तु ते ज्ञेया न सम्भाष्याः कदाचन।
॥ वैशम्पायनउवाच ॥ पूजयित्वा च पूजार्हान् ब्रह्मक्षत्रविशेषवित्। सहदेवो नृणां देवः समापयत कर्म्म तत्।
तस्मिन्नभ्यर्चिते कृष्णे सुनीथः शत्रुकर्षणः। अतिताम्रेक्षणः कोपादुवाच मनुजाधिपान्। १४१०
स्थितः सेनापतिर्योऽहं मन्यध्वं किन्तु साम्प्रतं। युधि तिष्ठाम सन्नह्य समेतान् वृष्णिपाण्डवान्।
इति सर्व्वान् समुत्साह्य राज्ञस्तान् चेदिपुङ्गवः। यज्ञोपघाताय ततः सोऽमन्त्रयत राजभिः।
तत्राहूतागताः सर्व्वे सुनीथप्रमुखागणाः। समदृश्यन्त संक्रुद्धा विवर्णवदनास्तथा।
युधिष्ठिराभिषेकञ्च वासुदेवस्य चार्हणं। न स्याद्यथा तथाकार्य्यं एवं सर्व्वे तदाऽब्रुवन्।
निष्कर्षान्निश्चयात्सर्व्वे राजानः क्रोधमूर्च्छिताः। अब्रुवंस्तत्र राजानो निर्व्वेदादात्म निश्चयात्। १४१५
सुहृद्भिर्व्वार्य्यमाणानां तेषां हि वपुराबभौ। आमिषादपकृष्टानां सिंहानामिव गर्जतां।
तं बलौघमपर्य्यन्तं राजसागरमक्षयं। कुर्व्वाणं समयं कृष्णो युद्धाय बुबुधे तदा।
इतिश्री महाभारते सभापर्व्वणि अर्घाभिहरणपर्व्वणि राजमन्त्रणेऽष्टत्रिंशोऽध्यायः समाप्तञ्च अर्घाभिहरणपर्व्व ॥३८॥

अथ शिशुपालबध पर्व्व ॥ ३९ ॥

॥ वैशम्पायनउवाच ॥ ततः सागरसङ्काशं दृष्ट्वा नृपतिमण्डलं। रोषात्प्रचलितं सर्व्वमिदमाह युधिष्ठिरः।
भीष्मं मतिमतां मुख्यं वृद्धं कुरुपितामहं। बृहस्पतिं बृहत्तेजाः पुरुहूत इवारिहा।
अयं रोषात्प्रचलितो महान्नृपतिसागरः। अत्र यत्प्रतिपत्तव्यं तन्मे ब्रूहि पितामह। १४२०
यज्ञस्य च न विघ्नःस्यात्प्रजानाञ्च हितं भवेत्। यथा सर्व्वत्र तत्सर्व्वं ब्रूहि मेऽद्य पितामह।
इत्युक्तवति धर्म्मज्ञे धर्म्मराजे युधिष्ठिरे। उवाचेदं वचो भीष्मस्ततः कुरुपितामहः।
माभैस्त्वं कुरुशार्दुल श्वा सिंहं हन्तुमर्हति। शिवः पन्थाः सुनीतोऽत्र मया पूर्व्वतरं वृतः।
प्रसुप्ते हि यथा सिंहे श्वानस्तस्मिन् समागताः। भषेयुः सहिताः सर्व्वे तथेमे वसुधाधिपाः।
वृष्णिसिंहस्य सुप्तस्य तथाऽमी प्रमुखे स्थिताः। भषन्ते तात संक्रुद्धाः श्वानः सिंहस्य सन्निधौ। १४२५
नहि सम्बुध्यते यावत्सुप्तः सिंहं इवाच्युतः। तेन सिंहीकरोत्येतान् नृसिंहश्चेदिपुङ्गवः।
पार्थिवान् पार्थिवश्रेष्ठः शिशुपालोऽप्यचेतनः। सर्व्वान् सर्व्वात्मना तात नेतुकामो यमक्षयं।